

Russelov flomis

Flomis (desno) na gredi v družbi mačje mete

Spoznavajmo zanimive trajnice

Ježica (*Acaena*)

Ježica je vednozelena blazinasta trajnica, ki se odlikuje po barvitih listih in zanimivih bodičastih plodovih. Najlepše uspeva na sončnih ali polsenčnih rastiščih v odcednih tleh. Na plazečih steblih so nanizani drobni lističi, ki po obliki nekoliko spominjajo na liste šipkov, le da so mnogo manjši in sestavljajo gost preplet. Listi so lahko svetlo zeleni, modro zeleni, bronasti ali purpurni. So močno deljeni z nazobčanimi robovi. Odpadejo samo v najhladnejših zimah. Majhni cvetovi se poleti razvijajo v glavičastih socvetjih na koncu kratkih cvetnih stebel, ki se dvignejo nad maso listov. Socvetja nimajo posebne okrasne vrednosti, zelo zanimivi pa so bodičasti plodovi, ki se razvijejo iz njih. V vrtovih sta razširjeni predvsem dve vrsti s sortami. *A. buchananii*, buchananova ježica, je gosto raščava trajnica, katere sivo zeleni listi sestavljajo gosto pritlehno blazinasto preprogo. Poleti se nad nazobčanimi, 5 cm velikimi lističi razvijejo kroglasta zelena glavičasta socvetja, iz njih pa bodičasti zeleno rumeni

plodovi. *A. microphylla*, drobnolistna ježica, je najmanjša vrsta ježice, a ima največje plodove. Je pritlehne, blazinaste rasti. Poganjki se močno razraščajo, deloma pod zemljo, deloma nad njo. Mladi lističi so rahlo rdečkasto rjavi. Na koncu cvetnih stebel, ki se za nekaj centimetrov dvignejo nad blazino listov, se poleti odprirajo drobni cvetovi, ki imajo motno rdeče ovršne liste in se razvijejo v bodičaste plodove. Ti lahko merijo tudi do 3 cm v premeru. Glede tal ni zahtevna. Zraste do 5 cm v višino in do 25 cm v širino. Zelo znana je sorta 'Kupferteppich', ki ima bakrene liste. Če se prehitro razraščajo, njihovo rast zelo enostavno omejimo z rezanjem.

Ježice sadimo lahko tudi med plošče ali tlakovce pa tudi na grobove.

Acaena microphylla, drobnolistna ježica, je najmanjša vrsta ježice, ki ima največje plodove. Sorta 'Kupferteppich' se odlikuje po listih bakrene barve.

Suhadolčanova 6
1231 Ljubljana Črnuče
Slovenija
Tel: (01) 561 20 89
<http://www.trajnice-strgar.si>
Trajnice pošiljamo tudi po pošti.

Helianthus salicifolius, vrbolistna sončnica, je pokončna trajnica. Po vsem steblu so razporejeni ozki in sorazmerno dolgi listi, ki spominjajo na liste vrbe.

Helianthus 'Lemon Queen' je priljubljena visoka trajnica, ki raste pokončno tudi brez opore. Na fotografiji v ozadju grede, pred njo sta dresen in okrasne trave.

Ježica je odlična blazinasto pokrovna rastlina z lepimi listi, ki hitro preraštejo tla. Sadimo jo lahko tudi med plošče ali tlakovce.

Sončnica (*Helianthus*)

Sončnice so poznane predvsem kot enoletnice, čeprav med trajnicami poznamo nekaj zanimivih vrst. So lepe rasti in živahnih rumenih koškastih socvetij. Najlepše uspevajo na sončnih rastiščih v vseh vrstah odcednih tal. So visoke, grmasto rastoče trajnice. Listi so nameščeni po celi dolžini razvejanih stebel, na koncu katerih se pozno poleti ali jeseni razcvetajo rumena koškasta socvetja. Nekatere vrste potrebujejo oporo. Priporočljivo je, da jih vsaka tri do štiri leta razdelimo, spomladici, ko je šop listov dovolj visok, jih lahko tudi nekoliko porežemo in steba razredčimo, da bodo ostale nižje. *H. salicifolius*, vrbolistna sončnica, je

pokončna trajnica, ki zraste do 200 cm v višino in do 60 cm v širino. Po vsem steblu so razporejeni ozki in sorazmerno dolgi listi, ki spominjajo na liste vrbe. Olistana steba so poglavita okrasna vrednost. Rumeni cvetni koški so drobni v primerjavi s samo velikostjo rastline. Poleg vrbolistne sončnice v vrtovih rastejo predvsem križanci. *H. 'Capenoch Star'* je do 150 cm visoka trajnica, ki se odlikuje po enostavnih rumenih cvetovih. Ne razrašča se prehitro, zato jo lahko sadimo tudi na cvetlično gredo. Cveti od avgusta do oktobra. Listi so suličasti in grobi. *H. 'Lemon Queen'* je priljubljena visoka trajnica, ki raste pokončno tudi brez opore. Zraste tudi do 180 cm, limonasto rumeni koški se razcvetajo od sredine avgusta do oktobra. Odcvetelih cvetov ni treba sproti odstranjevati.

Sončnice sadimo v ozadje cvetličnih gred, kjer bodo posebno lepe v družbi konjske grive, preobjede, visokih jesenskih aster, gavre, dresni ter okrasnih trav, kot sta proso in kitajski trstikovec. Lepe so tudi v vrtovih, ki so zasnovani po naravnih motivih.

Flomis (*Phlomis*)

Flomis je manj znana trajnica, ki pa si po mojem mnenju v vrtovih zaslужi večje upoštevanje. Odlikuje se namreč po lepih listih in cvetovih, edinstveni rasti in trpežnosti. Najlepše uspeva na svetlih, sončnih ali polsončnih mestih in v od-

cednih tleh. Ne prenese zastajanja vode v zemlji. Flomisi so zelo trpežne trajnice z razraščenim koreninskim sistemom, iz katerega rastejo počasi rastoči šopi. Posebno so cenjeni listi, ki so pri dnu steba ponavadi srčaste oblike in zelo gosti, proti koncu stebel pa so ožji in vitkejši in nameščeni vedno redkeje. Listi imajo značilno poudarjeno teksturo. Cvetovi so rožnati, lila ali rumeni. Združeni so v zanimive skupine, ki izgledajo kot okrogli, ploščati gumbi in so nameščeni vzdolž steba. Pod vsako skupino cvetov je par listov. Lepi so tudi po cvetenju in jeseni, ko se posušijo, zato jih režemo šele spomladici. V vrtovih raste več vrst. *P. russeliana*, russelov flomis, ima debele, hrapave, srčaste in jabolčno zelene liste, ki so po spodnji strani srebrni. Spodnji listi so vedno zeleni in ostanejo lepi do pomladici. Razrastejo se v lepo, gosto gručo, ki zraste do 30 cm v višino in skoraj neprepustno prekrije tla. Na krepkih steblih se poleti razvijajo vretenčaste skupine čeladastih, masleno rumenih cvetov. Cveti dolgo, od junija do septembra. Rastlina ostane lepa tudi po cvetenju, z značilno obliko rasti, ki pride posebno lepo do izraza pozimi. Zraste do 90 cm v višino in do 40 cm v širino. Flomis sadimo na cvetlično gredo v družbo krvomočnic, dresni, krokozmij, ameriškega slamika, probjede, gavre, jesenskih anemon in okrasnih trav.

Besedilo in fotografije: Bernarda Strgar Satler